त्वदवगमीनवेत्तिसुखदुःखे नचविधिनिषेधावित्युक्तम् तत्रननुकथमवगंतुंशक्यते दुरधिगमत्वस्योक्तत्वात् इत्येवमाशंक्यसत्यमेवमनवगाह्यमहि म्नोवाङ्मनसागोचरत्वादविषयत्वेनैवज्ञानमितिदर्शयन् यदूर्ध्वंगार्गिदिवोयदर्वाक्पृथिव्यायदंतराद्यावापृथिवीइमेयद्भूतंभवच्चभविष्यच्चेत्यादि श्रुतिप्रतिपादितमपरिमितमहिमानमाह द्युपतयएवेति हेभगवन् तेअंतंद्युपतयः स्वर्गादिलोकपतयोब्रह्मादयोनययुः नप्रापुः तत्कुतः यदंतवद्वस्तुत त्किमपित्वंनभवसि आस्तांद्युपतयोनययुरिति यद्यस्मात्त्वमपि आत्मनोंतंनयासि कुतस्तर्हिसर्वज्ञतासर्वशक्तिताव्रा अतआह अनंततया अंताभावे न नहिशशविषाणाज्ञानंसार्वज्ञंतदप्राप्तिर्वाशक्तिवैभवंविहंति अनंतत्वमेवाह यदंतरेति यस्यतवअंतरामध्येननु अहोसावरणाः उत्तरोत्तरंदशगु णसप्तावरणयुक्ताअंडनिचयाब्रह्मांडसमूहाः वांतिपरिभ्रमंति वयसाकालचक्रेणखेरजांसीवसहएकदैव नतुपर्यायेण हियस्मादेवमतः श्रुतयस्त्व

द्युपतयएवतेनययुरंतमनंततयात्वमपियदंतरांऽडनिचयाननुसावरणाः ॥ खइ
वरजांसिवांतिवयसासहयच्छ्रुतयस्त्वयिहिफलंत्यतन्निरसनेनभवन्निधनाः॥ ४१ ॥

यिफलंति तात्पर्यवृत्त्यापर्यवस्यंति नतुसाक्षाद्वदंतिअयमेतावानिति सगुणस्यगुणानंत्यात्निर्गुणस्यचागोचरत्वात् कथंतर्ह्यपदार्थेतात्पर्यमिति तत्रविधिमुखवाक्येभवेदयंनिमयः पदार्थस्यैववाक्यर्थत्वमिति निषेधमुखेतुनायंनियमइत्याह अतन्निरसनेनेति अन्यदेवतद्विदितादथोअवि दितादपिअन्यत्रधर्मादन्यत्राधर्मात्अन्यत्रास्मात्कृताकृतात्अस्थूलमनण्वित्यादिप्रकारेणलक्षणयाचतत्त्वमसीत्यादयःपर्यवस्यंति नचवाच्यंनि षेधैः शून्यमेवज्ञाप्यतइति यतोभवन्निधनाः भवतित्वयि निधनंसमाप्तिर्यासांतास्तथा नहिनिरवधिर्निषेधःसंभवति अतोऽवधिभूतेत्वयिफलंती त्यर्थः ॥ ४१ ॥ द्युपतयोविदुरंतमनंततेनचभवान्नगिरःश्रुतिमौलयः त्वयिफलंतियतोनमइत्यतोजयजयेतिभजेतवतत्पदम् ॥ २८ ॥